

Pomenian taikamaailmassa, suuren suuressa metsässä,
Kuusien Kuiskeessa asui leppoisa ja lempeä lohikäärme
Sisu Sukkela.

1, 2, 7 ja 5!
Valmiina tai ei,
täältä tullaan!

Metsässä oli myös Sisun salainen piilopaikka. Noh, monen monta salaista piilopaikkaa. Siksi hänet nähtiin usein leikkimässä parhaan ystävänsä Koppis Kuoriaisen kanssa piilosilla oloa ja hippasta. *Hihii!*

Lohikäärme tiesi, että niin pikkuruiset, pienet kuin suuretkin satuolennot pelkäsivät pimeää metsää ja sen salaisuuksia... mutta se oli turhan turhaa. Hänhän vartioi metsän kaikkia salaisia piilopaikkoja! Satumetsä oli täynnä taikaa.

Ohh! Katso Lila!

Tassuissaan lohikäärmeellä oli aina eripari villasukat, etteivät kuusen neulaset pistelleet hänen herkkiä jalkapohjiaan (Auts! Auts!) ja ettei varpaita palellut. Sisu rakasti villasukkia... ja karkkia... ja melkein enemmän kuin mitään muuta lohikäärmeneito Lillyä. Lilly oli hänen salainen ihastuksensa.

Pssst, ethän kerro muille!

Mistäkö Sisu villasukkansa sitten sai? Se onkin aika uskomaton juttu! Yöllä, salaperäisimpien taikuuksien aikaan, Kuu-ukko imuroi kaikki kadonneet sukat ja pudotti ne Sisulle.

Hih! Et varmasti tiennyt tätä, vai tiesitkö?

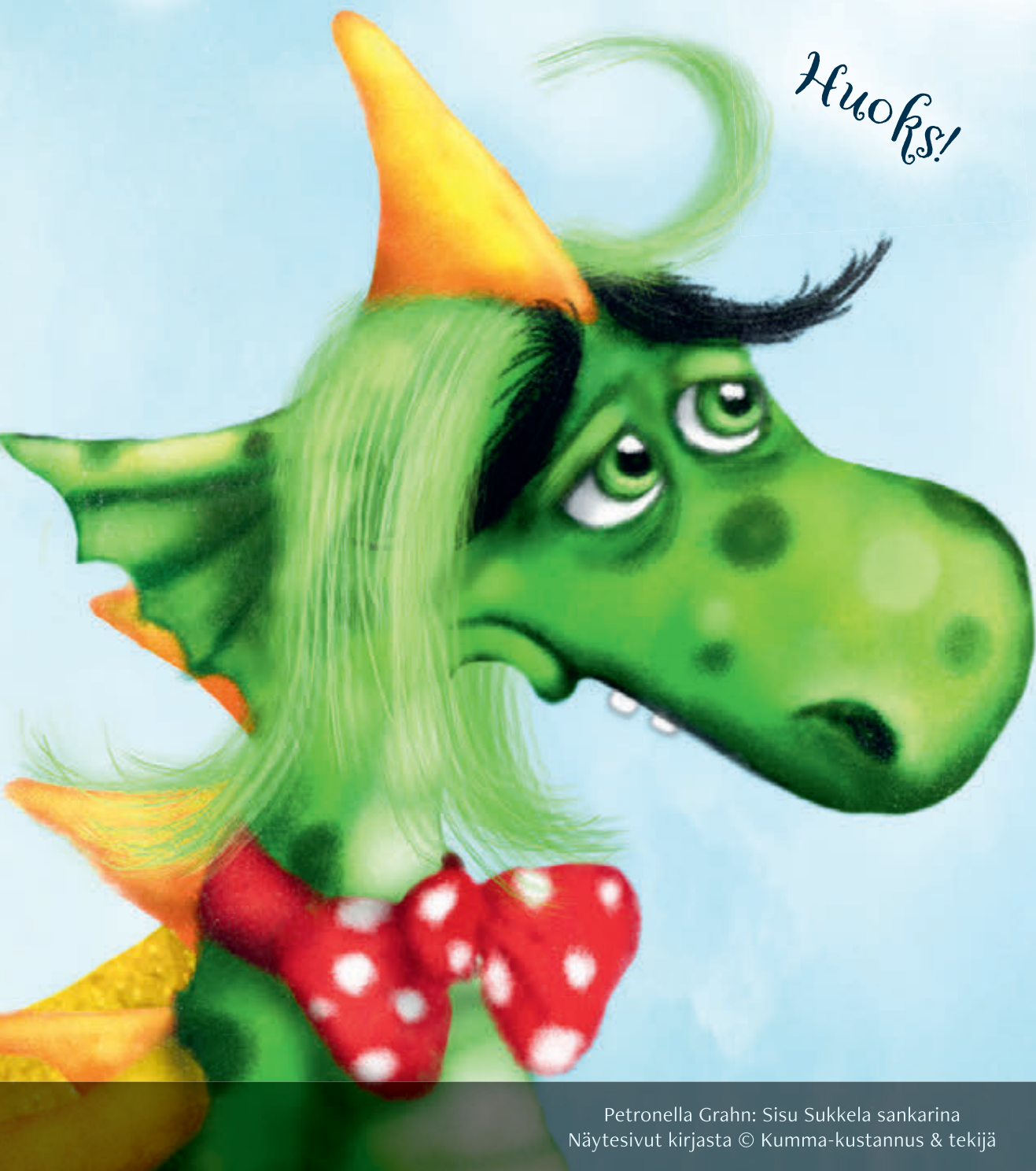
*Hohoo!
Vielä mahtuu
muutama sukka lisää!*

Koppis Kuoriainen oli Sisun paras leikkikaveri ja kovakuoriainen. Oikeasti hän halusi olla lepakko. Siksi Koppis pukeutui lepakon asuun ja karkasi öisin reissuilleen harjoittelemaan lepakointia (lepakoiden perässä räpyttelyä ja vaarallista hyppelyä kiveltä kivelle). Pieni ja pippurinen Kuoriainen rakasti kaikkea rohkeaa – mitä vain, kunhan siinä oli jotain uskaliasta ja jotain, mitä ei ollut ennen tehty.

Ystävinä he olivat kovin erilaisia. Mutta vaikka Sisu oli Koppiksen silmissä jättiläinen ja Koppis (melkein) Sisun varpaan kokoinen, se ei heitä haitannut. Ystävät ovat aina ystäviä, vaikka olisivatkin erilaisia. Yhdessä he rakastivat leikkimistä, metsää, Kuusien Kuiskeen kuiskuttelua ja seikkailua. Suurta seikkailua. *He olivat Ystävyksiä* (isolla Y:llä.)

Kovempaa! JEE JEE!

Mutta vaikka Sisulla oli hauskaa ihan joka ikinen lohikäärmeen päivä, niin joskus harmitti... sillä hänestä tuntui, ettei hän ollut tarpeeksi taitava lohikäärme – kuten isoveljensä Salamanteri Sininen. Salamanteri oli jokaisen pomenialaisen ihailema suuri **sankari**, joka lenteli maailmalla tekemässä urotekoja.